

Степанова Л.В.,
канд. екон. наук, доц.,
Тужилкіна О.В.,
канд. екон. наук, доц.,
кафедра управління персоналом і економіки праці,
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі»

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГІДНОЇ ПРАЦІ

Формування умов для гідної праці в Україні є одним із основних завдань конкурентоспроможного розвитку національної економіки. Розроблення певних напрямів соціальної політики, яка спрямована на забезпечення високопродуктивної праці з гідними умовами оплати, захисту, відповідальності, уможливить підвищення рівня трудового потенціалу населення і посилення його конкурентних переваг.

Питанням соціальної політики присвячували у різний час свої праці науковці Н. Борецька, В. Новіков, Т. Кір'ян, О. Макарова та ін.

Гідна праця, згідно з визначенням МОП, це «продуктивна праця, яка є вільною, в нормальних умовах, розвиває і не принижує гідність людини, передбачає справедливу оплату, соціальні гарантії, відсутність дискримінації на робочому місці, забезпечення всієї сукупності трудових прав, а також можливість реалізувати здібності і особисті прагнення людини» [1, с. 5].

Основна мета соціальної політики полягає в об'єднанні суспільства навколо ідеї соціального прогресу шляхом створення відповідних соціальних зв'язків. У межах таких зв'язків споживання бідних верств населення повинне не лише не обмежувати заощадження багатих, але й відігравати мультиплікуючу роль, стимулюючи економічну динаміку. Очевидно, що цей мультиплікуючий ефект можливий лише в разі збереження єдності між витратами та заощадженнями населення, з одного боку, та інвестиціями підприємств і фінансово-банківської системи, зокрема у фонди соціального страхування, з іншого. Якщо в системі соціального захисту найголовніша увага логічно приділяється бюджетній і фіскальній політиці як засобам перерозподілу національного багатства, то в системі соціальної політики, поряд з ними, пріоритетними є процес генерації національного багатства та його первинна ланка — національне підприємство, створення умов

для стійкого розширеного відтворення та конкурентоспроможності у національному та міжнародному масштабах [2, с. 38].

Соціальний захист передбачає систему гарантій дотримання інтересів працівників у разі втрати або зниження доходів внаслідок безробіття або втрати працездатності. Основу системи соціального захисту становлять мінімальні соціальні стандарти, виконання яких забезпечує задоволення базових потреб людини. У Конвенції МОП № 102 (1952) «Про мінімальні норми соціального забезпечення» були визначені такі основні види соціального захисту: медичне обслуговування; виплати у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю внаслідок загального, професійного захворювання або виробничого травматизму; пенсії по старості, інвалідності та у зв'язку з втратою годувальника; допомога з безробіття; допомога по вагітності; сімейна допомога [3].

Отже, пріоритетними напрямками державної соціальної політики мають стати соціальний захист і соціальний діалог, що сприятиме стабілізації соціально-трудових відносин і забезпечуватиме гідну працю населення України.

Література

1. Доклад Генерального Директора Международного бюро труда (МБТ) на 87-й сессии Международной конференции труда. — Женева, июнь, 1999. — 106 с.
2. Жаліло Я. А. Теорія та практика формування ефективної економічної стратегії держави: монографія. — К.: НІСД, 2009. — 336 с.
3. Конвенція 102 (1952) «Про мінімальні норми соціального забезпечення»: [електронне джерело]. — Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/993_011

УДК 369.542.4

Фурдичко Л. Є.,
канд. екон. наук, доц.,
кафедра фінансів,
Данилів І. Л.,
студент,

Інститут економіки і менеджменту

НЕДЕРЖАВНЕ ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ — ЙОГО СУЧАСНИЙ СТАН

Актуальність теми полягає у тому, що пенсійна система України в сучасних умовах її функціонування ще потребує важливих змін, адже в теперішньому її стані вона є неефективна. На сього-